

2. Δεν συντρέχει περίπτωση συνάψεως συμβάσεως αλληλόχρεου λογαριασμού, διότι η συνδέουσα τα συμβαλλόμενα μέρη, έννομη σχέση, δεν είναι τραπεζικό άνοιγμα πιστώσεως, αλλά αντιθέτως, κοινός δανεισμός.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 361, 874 ΑΚ, 112 Εισ.Ν.ΑΚ, 669 Εμπ.Ν. και 64 έως 67 Ν.Δ. 17-7/13-8-1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών», συνάγεται ότι αλληλόχρεος λογαριασμός υφίσταται όταν δύο πρόσωπα, εκ των οποίων, το ένα, τουλάχιστον, είναι έμπορος, συμφωνούν, με σύμβαση, οι εκατέρωθεν απαιτήσεις τους, από τις μεταξύ τους συναλλαγές, να μην επιδιώκονται μεμονωμένα, αλλά αντιθέτως, να φέρονται σε κοινό λογαριασμό, με σκοπό να εκκαθαρίζονται και να αποσβένονται, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, το οποίο και θα γίνεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, και δη, κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το τυχόν κατάλοιπο αυτού να αποτελεί την μοναδική μεταξύ τους απαίτηση. Βασικό, δηλαδή, στοιχείο της συμβάσεως του αλληλόχρεου λογαριασμού είναι η ύπαρξη συμφωνίας, μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, περί υπαγωγής των εκατέρωθεν απαιτήσεών τους σε κοινό λογαριασμό, η οποία (συμφωνία) δύναται να είναι ρητή ή σιωπηρή. Για την ύπαρξη, δε, αλληλόχρεου λογαριασμού δεν απαιτείται η πραγματική αποστολή αμοιβαίων παροχών, αλλά αρκεί να υφίσταται τέτοια δυνατότητα και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Δεν ενδιαφέρει, δηλαδή, εάν, κατά τη διάρκεια του λογαριασμού έγιναν, πράγματι, αποστολές και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη (αμοιβαίος αλληλόχρεος λογαριασμός) ή εάν ένας, μόνο, εκ των συμβαλλομένων προέβη σε αποστολές (απλός ή ετεροσκελής αλληλόχρεος λογαριασμός). Τον χαρακτήρα, δε, συμβάσεως αλληλόχρεου λογαριασμού, στις τραπεζικές συναλλαγές, έχει και η σύμβαση παροχής πιστώσεως, με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό. Στη σύμβαση, δηλαδή, αυτή, απαιτητό καθίσταται το προκύπτον, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, κατόπιν αποσβέσεως των επί μέρους εκατέρωθεν κονδυλίων χρεοπιστώσεων, οριστικό κατάλοιπο (Α.Π. 667/2001 Α` Δημ.: Νόμος, Π.Π.Αθ. 762/2009 Α`

Δημ.: Νόμος). Στην περίπτωση, όμως, κατά την οποία, δεν είναι επιτρεπτό οι μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, δοσοληψίες να εξυπηρετούνται μέσω αλληλόχρεου λογαριασμού, η τήρηση αυτού δεν είναι σύννομη, και τούτο, ανεξάρτητα από την τυχόν ύπαρξη ή μη σχετικής συμφωνίας μεταξύ των μερών. Ως εκ τούτου, δεν συντρέχει περίπτωση συνάψεως συμβάσεως αλληλόχρεου λογαριασμού, όταν η συνδέουσα τα συμβαλλόμενα μέρη, έννομη σχέση, δεν είναι τραπεζικό άνοιγμα πιστώσεως, αλλά αντιθέτως, κοινός δανεισμός, όταν, δηλαδή, η μεν δανείστρια τραπεζική εταιρεία, εφάπαξ ή τμηματικά, καταβάλλει το ποσό του δανείου στον δανειολήπτη, ο δε τελευταίος αναλαμβάνει την υποχρέωση να το επιστρέψει, ομοίως, εφάπαξ ή τμηματικά. Και τούτο, διότι, ως συνάγεται και από τις διατάξεις των άρθρων 361, 806 και 807 ΑΚ, η σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου (εκείνη, δηλαδή, η σύμβαση, κατά την οποίαν, ο αντισυμβαλλόμενος της δανείστριας τραπεζικής εταιρείας προβαίνει σε τμηματικές καταβολές προς την τελευταία, και δη, εκ των προτέρων καθορισμένες, κατά τον χρόνο καταβολής και κατά το ποσό εκάστης εξ' αυτών), είναι τελείως διαφορετική από εκείνη του αλληλόχρεου λογαριασμού, καθώς οι δοσοληψίες από τη σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου, δεν είναι δυνατόν, εκ της φύσεώς τους, να εξυπηρετούνται μέσω της τηρήσεως αλληλόχρεου λογαριασμού, ενόψει του ότι, δεν είναι, εξ' αρχής, απαιτητό το σύνολο του χρέους και για τον λόγον, ακριβώς, αυτόν: α) εκάστη δόση είναι διακριτή από τις λοιπές, διατηρεί, δηλαδή, την αυτοτέλεια και την ατομικότητά της και δεν είναι δυνατή η παρακολούθησή της, ως μέρους ενός ετερογενούς συνόλου, το οποίο περιέχει κεφάλαια, άληκτα χρεωλύσια αλλά και κονδύλια προερχόμενα από διαφορετικές αιτίες και β) δεν είναι δυνατόν το περιοδικό κλείσιμο του λογαριασμού και ο ανά τρίμηνο ανατοκισμός του συνόλου του καταλοίπου, αφού εκάστη δόση του τοκοχρεωλυτικού δανείου περιέχει και άληκτους τόκους, οι οποίοι δεν είναι επιτρεπτό να εκτοκίζονται. Ως εκ τούτου, εκάστη μεταξύ των μερών συμφωνία, κατά την οποίαν, η σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου θα λειτουργεί ως αλληλόχρεος λογαριασμός δεν είναι σύννομη, καθώς γίνεται επί τω σκοπό πορισμού των τραπεζικών εταιρειών, εμμέσων και ανεπίτρεπτων ωφελημάτων, τα οποία προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 112 Εισ.Ν.ΑΚ, ως για παράδειγμα ο τρίμηνος

ανατοκισμός. Εξάλλου, ο νομικός χαρακτηρισμός μίας συμβάσεως και η επιλογή των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου ανήκει στο Δικαστήριο, το οποίο και αποφαινεται με βάση τα αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά, ανεξαρτήτως της ονομασίας, την οποίαν έδωσαν στη σύμβαση τα συμβαλλόμενα μέρη (Εφ.Θεσ. 3078/2002 Δ.Ε.Ε 2003.958, Π.Π.Αθ. 762/2009 Α` Δημ.: Νόμος, Π.Π.Αθ. 1783/2009 Α` Δημ.. Νόμος, έτσι ΠΠρΘ 12464/2013 αδημ, ΠΠρΚορίνθου 251/2012 ΕΠΟΛΔ 2012.758, ΠΠρΑθ 2219/2010 σε ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘηΒ 523/2010 ΕΕμπΔ 2010.960, ΠΠρΑθ 1783/2009 ΕΤΡΑΞΗΡΔ 2010.151 και σε ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 2632/2008 σε ΝΟΜΟΣ)..

Στην προκειμένη περίπτωση, οι ενάγοντες, με την υπό κρίση ανακοπή, εκθέτουμε ότι, προς εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της εταιρίας μας, η οποία, τυγχάνει ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ, κατά κύρια δραστηριότητα, συνήφθη με την καθ ης τραπεζική εταιρεία σύμβαση πίστωσης βάσει της οποίας έχει χορηγήσει Πίστωση με ανοικτό [αλληλόχροο λογαριασμό / νομίματος ΕΥΡΩ, ποσού ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ (1.500.000,00)] κατά τους όρους της Σύμβασης αρ. 408 ημερομηνίας //1990 όπως έχει αυξομειωθεί ή/και τροποποιηθεί με τις Συμβάσεις (Πράξεις Μεταβολής, Ύψους Πίστωσης/Πρόσθετων Συμφώνων) με αριθμούς //-08- 1990, /2/0-1-1991, //-10-1991, //-1-1991, //-1-1991, //--1991, //3-1-1991, //8-2-1994, /9/10-1-1996, //-0-2001 και //17-05-2005 δανειακές συμβάσεις, σε εκτέλεση των οποίων, χορηγήθηκαν σε εμάς, τα αναγραφόμενα στην ανακοπή δάνεια, συνολικού ύψους, ως προεκτέθη, 1.500.00 €. Περαιτέρω, προς εξόφληση των ανωτέρω δανειακών συμβάσεων, πραγματοποιήθηκαν προς την καθ ης τραπεζική εταιρεία πλήθος πληρωμών, κατά τις ημεροχρονολογίες που εμφανίζονται στα προσκομιζόμενα απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της καθ ης . Ότι, παρά τις γενόμενες καταβολές, λόγω επιβολής επιβαρύνσεων από τους πληττόμενους με την παρούσα όρους, κατόπιν μη νόμιμων χρεώσεων του λογαριασμού, κατ' εφαρμογή των πληττόμενων με την παρούσα Γ.Ο.Σ., με την ανακοπτόμενη επιτασόμαστε η πρώτη, ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος εξ ημών να καταβάλουμε σε αυτήν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των οκτακοσίων χιλιάδων ευρώ

(800.000,00 €), ο δεύτερος εξ ημών, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον μετά των ετέρων, το ποσό των πεντακοσίων ογδόντα έξι χιλιάδων εννιακοσίων σαράντα ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (586.940,57 €) και η έκτη και η έβδομη εξ ημών αλληλεγγύως και εις ολόκληρον μετά των ετέρων, το ποσό των σαράντα έξι χιλιάδων διακοσίων είκοσι ενός ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (46.221,57 €), άπαντες εντόκως με τόκο υπερημερίας από την επομένη του κλεισίματος των λογαριασμών εξυπηρέτησης της οφειλής, δηλαδή από 06.11.2015, πλέον τόκων υπερημερίας επί των καθυστερούμενων τόκων, ανατοκιζόμενων ανά εξάμηνο και μέχρις εξοφλήσεως, επιπλέον δε το ποσόν των εννέα χιλιάδων ευρώ (9.000,00 €) για δικαστική δαπάνη έκδοσης της προσβαλλόμενης. Περαιτέρω, ο ανωτέρω προσδιορισμός του ύψους της οφειλής μας δεν είναι σύννομος, καθόσον, εσφαλμένως, υπολαμβάνει τη μεταξύ μας καταρτισθείσα σύμβαση από .09.2010, ήτοι το Πρόσθετο Σύμφωνο Ρυθμίσεως Οφειλών Επιχειρήσεων, όχι ως δανειακή, αλλά ως σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό και, άρα, βάσει ορθού υπολογισμού της οφειλής μας, αφαιρουμένων των καταβολών, στις οποίες, τμηματικά, έχουμε προβεί, καθώς και των ωφελημάτων ως για παράδειγμα ο τρίμηνος ανατοκισμός, από τον υπολογισμό της οφειλής ως αν η σύμβαση ήταν σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, προκύπτει υπόλοιπο σημαντικά μικρότερο των υπολοίπων που επιτασσόμαστε να καταβάλλουμε με την πληττόμενη Διαταγή Πληρωμή, και την, επίσης πληττόμενη, από 28/09/2016 συνταχθείσα επιταγή προς εκτέλεση.

Το από .09.2010 Πρόσθετο Σύμφωνο Ρυθμίσεως Οφειλών Επιχειρήσεων, με το οποίο ρυθμίστηκε το κατά την 3..2008 συνολικό χρεωστικό κατάλοιπο του υπ' αριθμ. ..328 τηρούμενου λογαριασμού της πίστωσης, ύψους οκτακοσίων δεκατριών χιλιάδων εξακοσίων ογδόντα τριών ευρώ και τεσσάρων λεπτών (813.684,04) με εγγυητές τους γ', δ' και ε' εξ ημών, όπου σύμφωνα με τον όρο 5.2. της εν λόγω σύμβασης, η αποπληρωμή θα πραγματοποιούταν σε 18 ισόποσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, της πρώτης καταβλητέας την 31..2010 - παρασχέθηκε περίοδος χάριτος έως 30..2010 - εκάστης δε των επομένων την αντίστοιχη ημερομηνία εκάστου επομένου ημερολογιακού

εξαμήνου και της τελευταίας την 30..2019 συμπεριλαμβανομένου κάθε φορά του αναλογούντος τόκου, συνιστά έννομη σχέση, η οποία συνδέει εμάς με την καθ ης τραπεζική εταιρεία, όσον αφορά την παραπάνω σύμβαση πιστώσεως, δυνάμει των οποίων εκταμιεύτηκε δάνειο, η οποία δεν αποτελεί άνοιγμα πιστώσεως, το οποίο κινήθηκε μέσω αλληλόχρεου λογαριασμού, αλλά σύμβαση δανείου, για την οποία τηρήθηκε απλός δοσοληπτικός λογαριασμός. Και τούτο, διότι από την επισκόπηση του κειμένου της ανωτέρω συμβάσεως, προκύπτει ότι, σύμφωνα με ρητούς όρους αυτών: α) αναγράφονται οι ειδικότεροι όροι χορηγήσεώς του και, ιδίως, ο ειδικός σκοπός, το επιτόκιο χορηγήσεως, η λήξη του και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο ή ένδειξη (όρος υπ' αριθμ. 5 : «Με (18) ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις της 1ης καταβλητέας την 31//2010 και της τελευταίας την 30//2019... Παρέχεται περίοδος χάριτος έως 30..2010. ...Οι τόκοι της περιόδου χάριτος κεφαλαιοποιούνται την 30..2010»), β) Τα εν λόγω χορηγηθέν δάνειο θα είναι έντοκο, ο δε τόκος θα υπολογίζεται με το εκάστοτε επιτόκιο, ως αυτό θα διαμορφώνεται με τις αποφάσεις των αρμοδίων Νομισματικών και λοιπών Κρατικών Αρχών (Όρος υπ' αριθμ. 6: «Το προαναφερόμενο στον όρο ανωτέρω ποσό (προσαυξημένο με τους τόκους της περιόδου χάριτος) συμφωνείται ότι θα είναι έντοκο έντοκο, με το τελικό ετήσιο επιτόκιο της αγοράς για την κατηγορία δανειοδότησης ήτοι το βασικό επιτόκιο του δανείου θα είναι ίσο...),...»), γ) Εάν ο πιστούχος δεν εκπληρώνει τους σκοπούς του δανείου, τα οποία θα χορηγηθεί, εντός ευλόγου προθεσμίας ή εάν παραβεί οιονδήποτε από τους όρους αυτού, θα καθίσταται υπερήμερος, έχοντας η καθ ης το δικαίωμα να κηρύξει το δάνειο ληξιπρόθεσμο και απαιτητό (όρος υπ' αριθμ. 10: «...συμφωνείται ότι, σε περίπτωση καθυστέρησης τριών (3) ολόκληρων τοκοχρεωλυτικών χρεολυτικών δόσεων με τους αναλογούντες τόκους η ΤΡΑΠΕΖΑ θα δικαιούται, εντός τριμήνου από τη λήξη της τρίτης ανεξόφλητης δόσης, να ζητήσει από το Δημόσιο (Γ.Λ.Κ. Δ25-Δ) την εξόφληση των απαιτήσεών της ήτοι το ανεξόφλητο εγγυημένο κεφάλαιο, τους ανεξόφλητους τόκους (συμβατικούς, και υπερημερίας μέχρι ένα τρίμηνο μετά τη λήξη της τρίτης ανεξόφλητης δόσης) και τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού-καταγγελίας της Σύμβασης Πίστωσης»), δ) Η λογιστική

παρακολούθηση του δανείου, το οποίο χορηγήθηκε, βάσει της εν λόγω συμβάσεως, θα γίνεται στην μερίδα του πιστούχου και, συγκεκριμένα, αυτό θα παρακολουθείται σε ενιαία υπομερίδα του οφειλέτη, με τη μορφή του ανοικτού τρεχούμενου λογαριασμού (όρος υπ' αριθμ. 7 : «Σε περίπτωση καθυστέρησης οποιασδήποτε δόσης ή μέρους αυτής, ή των τόκων τα καθυστερούμενα ποσά θα άγονται σε χρέωση ειδικού λογαριασμού καθυστερημένων οφειλών που θα τηρείται στα πλαίσια της σύμβασης πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό.... Επί του υπολοίπου του ειδικού αυτού λογαριασμού θα οφείλεται αυτοδικαίως, από την ημερομηνία καθυστέρησης, τόκος υπερημερίας,...»

Εκ των ανωτέρω αναφερομένων όρων, οι οποίοι εμπεριέχονται στο κείμενο της ως άνω συμβάσεως που υπεγράφη μεταξύ ημών των διάδικων μερών, προκύπτει, με σαφήνεια, ότι, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού, ο οποίος δόθηκε σε αυτές από την καθής τράπεζα, δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις περί αλληλόχρεου λογαριασμού, μολονότι προβλέπεται ότι το δάνειο, έχει χορηγηθεί, βάσει αυτών, θα παρακολουθείται λογιστικά σε υπομερίδα της ανακόπτουσας, με τη μορφή του ανοικτού τρεχούμενου λογαριασμού, καθότι ουδέν διαλαμβάνεται περί συμφωνίας των συμβαλλόμενων μερών ότι οι αμοιβαίες χρεοπιστώσεις θα χάνουν την αυτοτέλεια και την ατομικότητά τους και ότι η αξίωση της καθής τραπεζικής εταιρείας θα γεννάται, μόνο, από το προκύπτον, κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, κατάλοιπο αυτού, αντιθέτως, δε, ρητά αναγράφεται στην εν λόγω σύμβαση ότι οι απαιτήσεις της δανείστριας τραπεζικής εταιρείας θα αποδεικνύονται, είτε με βάση τη σύμβαση, είτε με βάση εντάλματα πληρωμής ή άλλα ειδικά έγγραφα (γεγονός το οποίο και δεν συνάδει με την απώλεια της αυτοτέλειας των κονδυλίων χρεοπιστώσεως), και όχι, όπως θα έπρεπε εάν, πράγματι, επρόκειτο περί αλληλόχρεου λογαριασμού, από το κατάλοιπο αυτού. Τα ανωτέρω, δε, αναφερόμενα δεν αναιρούνται από το ότι, στην εν λόγω σύμβαση, και δη στο άρθρο 7 αυτής, αναγράφεται ότι η λογιστική παρακολούθηση του δανείου, το οποίο θα χορηγηθεί, θα γίνεται σε ενιαία υπομερίδα του οφειλέτη, με τη μορφή του ανοικτού τρεχούμενου λογαριασμού, ενόψει του ότι, ουσιαστικά, δεν πρόκειται περί αλληλόχρεου λογαριασμού, αλλά περί

απλού δοσοληπτικού λογαριασμού. Και τούτο, διότι η τήρηση ενός λογαριασμού, ο οποίος απεικονίζει, κατά τους κανόνες της λογιστικής επιστήμης, τις εκατέρωθεν τμηματικές παροχές, εκ των οποίων οι παροχές του ενός συμβαλλόμενου μέρους αποτελούν καταβολές έναντι των εκ των παροχών του άλλου μέρους, απαιτήσεων, οι οποίες δημιουργούνται εξαιτίας της μη άμεσης τακτοποιήσεως των δοσοληψιών τους, χωρίς την ύπαρξη ρητής ή έστω σιωπηρής παρεπόμενης συμφωνίας περί υποβολής των εκατέρωθεν παροχών σε μη αυτοτελή διαθέσιμα κονδύλια πιστώσεως και χρεώσεως του τηρούμενου λογαριασμού, ώστε δικαστικά επιδιώξιμο να είναι, μόνο, το προκύπτον, κατά το κλείσιμο αυτού, κατάλοιπο, δεν αποτελεί αλληλόχρεο λογαριασμό, αλλά έχει τον χαρακτήρα απλού δοσοληπτικού λογαριασμού (Εφ.Θρακ. 664/2004 Δ.Ε.Ε. 2005.591).

Ως εκ τούτου, η συνδέουσα των εδώ συμβαλλομένων μερών, έννομη σχέση δεν συνιστά τραπεζικό άνοιγμα πιστώσεως αλλά κοινό δανεισμό, δυνάμει του οποίου, η καθ' ης τραπεζική εταιρεία συμφώνησε να χορηγήσει το δάνειο στην πρώτη ανακόπτουσα, εμείς δε αναλάβαμε την υποχρέωση να επιστρέψουμε, τμηματικά, το ποσό αυτού, και συνεπώς, ο σχετικός ισχυρισμός μας, όσον αφορά το από 24..2010 Πρόσθετο Σύμφωνο Ρυθμίσεως Οφειλών Επιχειρήσεων με το οποίο ρυθμίστηκε το κατά την 31..2008 συνολικό χρεωστικό κατάλοιπο του υπ' αριθμ.6328 τηρούμενου λογαριασμού της πίστωσης, ύψους οκτακοσίων δεκατριών χιλιάδων εξακοσίων ογδόντα τριών ευρώ και τεσσάρων λεπτών (813.684,04) με εγγυητές τους γ', δ' και ε' εξ ημών, και ειδικότερα ως προς τον χαρακτηρισμό της αυτής συμβάσεως, ως δανειακής, πρέπει να γίνει δεκτός και, ως κατ' ουσία βάσιμος, καθόσον εκτίθενται τα στοιχεία της ιδιότητάς μας ως συμβαλλομένων, πρωτοφειλέτη και εγγυητών αντιστοίχως, και ως τελικών αποδεκτών του σκοπού της κατάρτισης των συμβάσεων, επί τη βάσει των οποίων υπολογίστηκε η απαίτηση της καθ' ης, και με βάση τα οποία δικαιούμαστε προστασίας κατά το νόμο για την προστασία των καταναλωτών, καθώς επίσης αναφέρονται, αφενός οι συνέπειες της ύπαρξης των εν λόγω Γ.Ο.Σ. στην εξέλιξη των επίδικων συμβάσεων και στη διαμόρφωση του τελικά οφειλόμενου ποσού, ήτοι αμφισβητούμενου

οφειλόμενου σήμερα ποσού των 1.235.059,78 ευρώ, το οποίο δεν είναι εκκαθαρισμένο, διότι διαμορφώθηκε με την καταχρηστική επιβολή συμφωνίας, κατά την οποία, η σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου λειτούργησε (μη σύννομα) ως αλληλόχρεος λογαριασμός, καθώς τούτο έγινε επί τω σκοπό πορισμού της καθ'ης τραπεζικής εταιρίας, εμμέσων και ανεπίτρεπτων ωφελημάτων, τα οποία προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 112 Εισ.Ν.ΑΚ, ως για παράδειγμα ο τρίμηνος ανατοκισμός, λόγος για τον οποίο, εφόσον είναι εφικτός ο σχηματισμός πλήρους δικανικής πεποιθήσεως σχετικά με το πλήθος των κονδυλίων και του πολύπλοκου των αριθμητικών και λογιστικών πράξεων, πρέπει η διαταγή πληρωμής να ακυρωθεί.

Ωστόσο, επειδή από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία, δημιουργούνται κενά και αμφίβολα σημεία, ενόψει της μακροχρόνιας λειτουργίας των επίδικων με αριθμούς αρ. 4... ημερομηνίας //1990 όπως έχει αυξομειωθεί ή/και τροποποιηθεί με τις Συμβάσεις (Πράξεις Μεταβολής, Ύψους Πίστωσης/Πρόσθετων Συμφώνων) με αριθμούς με αριθμούς //-08-1990, /2/0-1-1991, //-10-1991, //-1-1991, //-1-1991, //--1991, //3-1-1991, //8-2-1994, /9/10-1-1996, //-0-2001 και //17-05-2005 δανειακών συμβάσεων και των πολλών γενόμενων καταβολών εκ μέρους ημών των ανακοπτόντων, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτός ο σχηματισμός πλήρους δικανικής πεποιθήσεως περί του εάν υφίσταται, πράγματι, οφειλή ημών των ανακοπτόντων προς την καθ'ης τραπεζική εταιρεία, ή αντιθέτως, πιστωτικό υπέρ ημών, υπόλοιπο ενόψει της μακροχρόνιας λειτουργίας των επίδικων συμβάσεων, δοθέντος, εξάλλου, ότι και, για τα ανωτέρω θέματα απαιτούνται, κατά την πάγια δικαστηριακή πρακτική, ειδικές γνώσεις της (λογιστικής) επιστήμης, πρέπει, εφόσον δεν είναι εφικτός ο σχηματισμός πλήρους δικανικής πεποιθήσεως, κατ'εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 254 και 368 ΚΠολΔ, να διαταχθεί η επανάληψη της συζητήσεως της υποθέσεως στο ακροατήριο και η διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου το Δικαστήριο, στο οποίο η Ανακοπή απευθύνεται, να σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση περί των προαναφερόμενων

ζητημάτων και, ιδίως, το ακριβές ύψος της οφειλής ημών των ανακοπόντων προς την καθ' ης, ή αντιθέτως, το ακριβές πιστωτικό υπέρ ημών, υπόλοιπο.